

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1327/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214204886
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:4214204886.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dr. VI. Clementisa č. 10, IČO: 35 855 673, proti odporcovi X. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom v Y. W., J. č. XXXX/X, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Elenou Kubišovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Rimavská Sobota, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, IČO: 42 326 923, v konaní o zaplatenie 184,80 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7C/85/2014-49 zo dňa 31. 07. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým navrhovateľovi priznal nárok na náhradu škody vo výške 144,- €, ako aj v časti výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 €, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, **z r u š u j e a v e c v r a c i a** okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 184,80 € spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 184,80 € od 12. 12. 2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 16,50 €, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 17. 12. 2010 Zmluvu o pripojení č. A5389342, v zmysle ktorej vypožičal odporcovi SIM kartu, umožňujúcu mu využívať poskytované telekomunikačné služby. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXX. Dňa 17. 12. 2010 uzavrel navrhovateľ s odporcom i Dodatok k Zmluve o pripojení, ktorým mu odpredal mobilný telefón značky Nokia 7230 za kúpnu cenu 1,- €. Z pohľadu právnej kvalifikácie išlo v prípade zmluvy o pripojení č. A5389342 zo dňa 17. 12. 2010 o zmluvu uzavretú v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z priložených faktúr, vzťahujúcich sa k týmto zmluvám, bolo okresnému súdu zrejmé, že odporca svoju základnú povinnosť zo zmluvy, a to riadne včas platiť za cenu poskytovaných služieb, nesplnil, preto okresný súd považoval návrh navrhovateľa v tejto časti, t.j. o zaplatenie 40,80 € za dôvodný. Navrhovateľ sa podľa okresného súdu dôvodne domáhal súdnej ochrany aj v druhej časti nároku, a to na náhradu škody 144,- €. Z doložených listinných dôkazov mal okresný súd preukázaný rozdiel medzi predajnou cenou zariadenia Nokia 7230 v čase uzavretia dodatku a akciovou cenou zariadenia. Predajná cena tohto zariadenia predstavovala spolu 145 €, pričom zariadenie bolo odpredané odporcovi za akciovú cenu 1,- €, teda rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou zariadenia je 144,- €. Pokusom o pokonávku bola odporcovi poskytnutá lehota do 11. 12. 2012, v rámci ktorej mal možnosť vysporiadať svoje podlžnosti a keďže tak neurobil, dostal sa dňom 12. 12. 2012 do omeškania. Z tohto dôvodu okresný súd odporcu zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania v sadzbe 8,75 % z dlžnej sumy ročne, počnúc dňom 12. 12. 2012 až do zaplatenia. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb.

Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal právo na plnú náhradu trov konania. Jeho trovy pozostávali zo súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 63,12 € (za dva úkony právnej služby po 18,26 € spolu s dvomi režijnými paušálmi po 8,04 € vrátane DPH).

Proti rozsudku okresného súdu v časti samostatného nároku na náhradu škody vo výške 144,- € a vo výroku o trovách konania podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. Zároveň uviedol, že vstupuje do konania v zmysle § 93 ods. 2 O. s. p., a to za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa. Združenie oznámilo svoj vstup do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv ako spotrebiteľa už elektronickým podaním dňa 09. 07. 2014, pretože predmetom konania sú nároky navrhovateľa, vyplývajúce z hromadne uzatváraných spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah nemohol spotrebiteľ podstatným spôsobom ovplyvniť, a ktorý v zmysle v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ako bežný spotrebiteľ nie je schopný posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky v týchto zmluvách a procesne sa pred súdom voči nim efektívne brániť. Zároveň združenie požiadalo konajúci súd, poukazujúc na § 93 ods. 4, § 79 ods. 4 a § 114 ods. 2 O. s. p. o doručenie návrhu na začatie konania spolu s prílohami, resp. už vydanými rozhodnutiami, aby sa vo veci mohlo kvalifikovane vyjadriť. Návrh, ako ani jeho prílohy neboli vedľajšiemu účastníkovi doručené a dňa 11. 08. 2014 mu bol súdom doručený iba rozsudok vo veci. Po oboznámení sa s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu (bez doručenia návrhu a jeho príloh) podal vedľajší účastník odvolanie v časti súdom priznanej náhrady škody vo výške 144,- €, ktorá predstavuje samostatný hmotnoprávny nárok navrhovateľa. Navrhovateľ v prejednávanej veci spojil do návrhu dva skutkovo a právne samostatné nároky - jedným bol nárok na tzv. hovorné a druhým nárok na zaplatenie pôvodne fakturovanej zmluvnej pokuty, transformovanej na náhradu škody. Vedľajší účastník podal odvolanie len v rozsahu, v ktorom boli navrhovateľom porušované spotrebiteľské práva. Vedľajší účastník v tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24. 04. 2012, ktorým bola zmluvná pokuta označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a tak navrhovateľ uplatnil tento nárok vo výške 144,- € titulom náhrady škody, predstavujúcej rozdiel medzi akciovou cenou mobilného telefónu, ktorý odporcovi predal a jeho nadobúdajúcou cenou. Neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú, zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadřila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora Európskej únie. Prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí plne stotožnil s tvrdeniami navrhovateľa, pričom vôbec nezohľadnil a neaplikoval zákonnú úpravu § 53 a § 53a Občianskeho zákonníka, a ani nevenoval pozornosť preskúmaniu nároku navrhovateľa z pohľadu § 420 Občianskeho zákonníka, teda predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. Združenie je názoru, že v prvom rade navrhovateľ porušil zákon, a to § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služby (ďalej len viazanie predaja) na predaj iného výrobku alebo poskytnutie služby. Združenie si je vedomé aj ustanovenia § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky alebo poskytuje tieto služby aj samostatne. Podľa názoru združenia však navrhovateľ vytvára len zdanie predávania telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Aj keby boli úvahy združenia o viazanosti nesprávne a záväzky vyplývajúce z právnych úkonov účastníkov zmluvy by boli platné, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu. Išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo by opäť nebolo nijakým spôsobom zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Opäť by preto mohla byť od spotrebiteľa požadovaná rovnaká suma, či by z 24 mesiacov viazanosti nesplnil nič alebo by splnil napríklad 23 mesiacov. Združenie principiálne nepopiera, že ak by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť navrhovateľovi škodu. Malo by však ísť o skutočnú škodu. V praxi považoval za skôr len teoreticky možné, aby táto skutočná škoda zodpovedala presne rozdielu trhovej a akciovej ceny telefónu a aj to by sa malo stať pri jedinečných podmienkach. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Rozdiel medzi kúpnu a akciovou cenou tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom ich zmluvnej dohody. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože za odpredané telekomunikačné zariadenie - mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. Z toho dôvodu nárok na náhradu škody vo výške spomínaného rozdielu cien je irelevantný. Navrhovateľovi nemohla vzniknúť škoda na telekomunikačnom zariadení -

mobilnom telefóne, pretože navrhovateľ už nie je vlastníkom telekomunikačného zariadenia. Zo zmluvy, z Dodatku ani Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia v prípade, že odporca poruší povinnosti, ktoré mu z Dodatku vyplývajú, teda povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas celej doby viazanosti alebo povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia nebolo zo strany navrhovateľa v kúpnej zmluve ani viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Jediná forma sankcie za porušenie vymedzenej skupiny povinností odporcu z Dodatku k zmluve o pripojení (aj povinnosti riadne a včas uhrádzať ceny za poskytované služby) bola medzi navrhovateľom a odporcom dohodnutá v čl. 2 bod 2.5 Dodatku formou zmluvnej pokuty. Predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 42 Občianskeho zákonníka, ktoré by zakladali nárok navrhovateľa na náhradu sumy 144,- € tak neboli naplnené. Rozhodnutie prvostupňového súdu tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Keďže z odôvodnenia rozsudku nie je možné vyvodíť ani akými právnymi úvahami a následne zákonnými ustanoveniami sa prvostupňový súd riadil vo vzťahu k skúmaniu zákonných predpokladov pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody, združenie považovalo napadnutý rozsudok zároveň za nepreskúmateľné rozhodnutie, pretože nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, čím prvostupňový súd odňal účastníkovi konania právo konať pred súdom, spočívajúce v možnosti podať vo veci kvalifikovane odôvodnené odvolanie. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu a ďalšie konanie. Uplatnil si tiež trovy odvolacieho konania vo výške 24,64 €.

Navrhovateľ ani opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

V zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 93 ods. 2, 4 veta prvá O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu je odvolaciemu súdu zrejmé, že navrhovateľ si návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Komárno dňa 13. 03. 2014, voči odporcovi uplatnil nárok na zaplatenie sumy 184,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 12. 12. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uvedený nárok na zaplatenie sumy 184,80 € pozostával z nároku na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických telekomunikačných služieb vo výške 40,80 € a z nároku na zaplatenie sumy 144,- €, ktorú si navrhovateľ podľa obsahu návrhu na začatie konania uplatnil titulom náhrady škody. Navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 17. 12. 2010 zmluvu o pripojení č. A5389342, na základe ktorej vypožičal odporcovi SIM-kartu, umožňujúcu odporcovi využívanie telekomunikačných služieb navrhovateľa, za ktoré ale odporca nezaplatil, a tým nesplnil svoj záväzok. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy je dodatok k tejto zmluve z 17. 12. 2010 a Všeobecné obchodné podmienky. V zmysle dodatku odpredal navrhovateľ odporcovi mobilný telefón značky Nokia 7230 za akciovú cenu vo výške 1,- €, pričom jeho uplatňovaný nárok na náhradu škody vo výške 144,- € predstavoval sumu rovnajúcu sa rozdielu medzi predajnou - trhovou cenou (145,- €) a jeho akciovou cenou. Navrhovateľ navrhol vo veci rozhodnúť platobným rozkazom. Keďže Okresný súd Komárno lustráciou v Registri obyvateľov zistil, že odporca má trvalý pobyt v okrese Rimavská Sobota, pričom navrhovateľ opätovne vystupoval v rôznych veciach ako navrhovateľ, s poukazom na § 105 ods. 1 O. s. p. vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a spis postúpil na prejednanie Okresnému súdu Rimavská Sobota. Po bezvýslednom doručovaní súdnych listín odporcovi mu bol ustanovený opatrovník pre konanie v zmysle § 29 O.s.p.. Dňa 09. 07. 2014 doručilo okresnému súdu oznámenie o svojom vstupe do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, v ktorom zároveň požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami, resp. už vydanými rozhodnutiami. Vzhľadom na tzv. drobný spor vo veci okresný súd na svojej úradnej tabuli v zmysle §

156 ods. 3 O. s. p. riadne a včas oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku, ktorým vo veci rozhodol vyššie uvedeným spôsobom.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetné právne úkony uzavrel odporca ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov.

Pre účely posudzovanej veci je potrebné uviesť, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný (zo znenia ustanovenia § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014 nevyplývala zákonná podmienka výslovného súhlasu účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania); prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013); vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa.

Z § 93 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O. s. p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v § 93 ods. 2 O. s. p. Z § 93 ods. 4 prvá veta O. s. p. možno vyvodiť záver o tom, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na doručenie návrhu na začatie konania a jednak právo vyjadriť sa k návrhu.

Vedľajší účastník teda nadobúda svoje procesné postavenie aj bez rozhodnutia súdu - už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania a súd rozhoduje o prípustnosti vedľajšieho účastníctva, len ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. V zmysle uvedeného zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci následne môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Aj v prejednávanej veci bolo preto potrebné, aby okresný súd účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomil o procesnom úkone právnickej osoby, ktorá prejavila vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník, čo však neurobil. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že súd musí mať za každých okolností jasno v otázke, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník (vstupujúci do konania z vlastnej iniciatívy) v konaní podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či účastník neprejavil nesúhlas s vedľajším účastníctvom a zároveň musí vždy zákonu zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný (resp. neprípustný) procesný úkon účastníka konania.

Pokiaľ okresný súd potom, čo mu vedľajší účastník (dňa 09. 07. 2014) doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu, vedľajšiemu účastníkovi nedoručil návrh na začatie konania spolu s prílohami, rovnako ako mu nedoručil ani uznesenie o ustanovení opatrovníka odporcovi (zo dňa 24. 07. 2014), a doručil mu (dňa 11. 08. 2014) len rozsudok vo veci samej, v ktorom vedľajšieho účastníka uviedol v záhlaví rozhodnutia, je nutné konštatovať, že s vedľajším účastníkom nekonal a tým mu odňal možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.. Súd prvého stupňa nemohol

rozhodovať vo veci samej bez toho, aby postupoval v súlade s § 92 ods. 2, 3 O. s. p.; tým došlo zo strany prvostupňového súdu k porušeniu práva vedľajšieho účastníka na spravodlivý proces.

Odvolačí súd považoval za potrebné okresnému súdu vytknúť tiež nedôsledný postup pri rozhodovaní o ustanovení opatrovníka odporcovi, pretože len na základe lustrácie v Registri obyvateľov uzavrel, že sa miesto súčasného pobytu odporcu nepodarilo zistiť. K uvedenému záveru dospel okresný súd bez toho, aby v záujme zistenia miesta, kde sa odporca zdržiava, vykonal šetrenie lustráciou v Sociálnej poisťovni, resp. dopytoval či už Mestský úrad Rimavská Sobota, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny alebo príslušné Obvodné oddelenie Policajného zboru Slovenskej republiky.

Z dôvodu procesného pochybenia súdu prvého stupňa po vstupe vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutej časti podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd účastníkom konania riadne oznámi vstup Združenia na ochranu spotrebiteľa OBRANA, ako vedľajšieho účastníka do konania, vo vzťahu ku ktorému od odporcu, resp. jeho opatrovníka vyžiada stanovisko. Návrh na začatie konania spolu s prílohami doručí prvostupňový súd aj vedľajšiemu účastníkovi na vyjadrenie a znova posúdi uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu škody, pričom sa vyrovná s argumentáciou vedľajšieho účastníka, uvádzanou v odvolaní. V prípade opätovného predloženia veci krajskému súdu prvostupňový súd od odporcu, resp. jeho opatrovníka vyžiada súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa podľa § 224 ods. 3 O. s. p. aj o trovách odvolacieho konania.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.